

Патријарх Порфирије у Грачаници: Косово и Метохија јесу место нашег рођења

Беседећи на Видовдан 2022. године на светој архијерејској Литургији у манастиру Грачаница, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је на почетку беседе рекао да смо се сабрали овде на Видовдан „да се обратимо св. кнезу Лазару за духовну подршку“ и додао да „овде пред светом Грачаницом, сабран је читав српски народ. Сви су овде данас сабрани кроз свету Литургију, кроз молитву, кроз благодат Божију“. „Када благодат сабира, чак и онда када смо разасути на све стране, ми не само да смо једно, него смо и на једном месту, јер то једно место зове се Христос“ рекао је Његова Светост.

Кад год дођемо на овај дан у свету Грачаницу или ходочастимо до српских светиња на Косову и Метохији, „на нама се остварују слике али и лик сина из приче о блудном сину, испуњавају се речи јеванђелисте на нама које гласе ‘да изгубљен беше и нађе се’ а “када смо овде, на овом месту, знамо, да где год да смо били, колико год да смо се удаљили од овога места – изгубљени бејасмо и нађосмо се“, рекао је Патријарх српски.

„Косово и Метохија јесу место нашег рођења“ рекао је Његова Светост и наставио:

„Овде смо поникли, овде смо се родили за Христа, родили смо се за Цркву Његову, Јеванђеље Његову, овде смо добили своје име, овде смо добили свој печат – родили смо се за ‘систем вредности’ који је другачији од многих који нас окружују, који хоће да нам се наметну, који нас саплићу, боље рећи“. Овде смо се родили за систем вредности Јеванђеља, нагласио је Патријарх Порфирије и напоменуо да без Грачанице и Видовдана и свих светиња на Косову и Метохији „ми напросто нисмо оно што јесмо, нисмо оно на шта нас је Господ позвао“, јер ми овде јасно видимо ко смо.

„Видовдан је наше око, свети Лазар је наше ухо, светиње косовскометохијске су наш ум – овде видимо, овде чујемо, овде разумемо не само нашу прошлост, не само наше порекло, него разумемо и то шта је наш циљ, зашто смо позвани у овај свет и крштени у име Свете Тројице, које је наше крајње назначење“ рекао је Свјатјејши. А све то јесте тако „искључиво и само због тога што је Христос извор живота, што је Он корен живота и вечности, што с Њим и у Њему ми јесмо оно што јесмо као појединци али и као заједница“ рекао је Патријарх и додао да нам је „у Христу, Његовој речи, Његовом Јеванђељу – дат нам је начин постојања а дефинисан кроз реч о љубави, кроз позив на љубав“.

„Љубав је, браћо и сестре, лична карта, најважнија карактеристика“ рекао је у наставку Његова Светост појашњавајући да је „то дато и задато сваком човеку и свима заједно“. „То је заправо једини нормалан и природни идентитет наш, љубав читавим својим бићем према Христу али и љубав према ближњем своме као према самоме себи. А ко је Христов? Онај чија је Грачаница, Дечани, Пећка Патријаршија, Богородица Љевишка – тај зна ко је ближњи. Сваки човек је позван да буде наш ближњи, јер Христос је дошао у овај свет да спасе све људе, да призове све у тајну спасења и богоспознања“, рекао је Патријарх српски.

„Ми добро знамо да волети Бога читавим својим бићем значи волети га као што је то чинио св. кнез Лазар и косовски мченици. Да волети ближњег свога као самога себе то опет исто значи – волети свакога човека онако како је то чинио и чиме је живео св кнез Лазар и мученици косовски. Та љубав св- кнеза Лазара, крстолика љубав – сажета је и дефинисана у само неколико једноставних речи – да је свети кнез лазар изабрао веру уместо вечере. „Опредио се за Христа, што не значи да је презрео вечеру као символ материјалног света“ додао је Патријарх и појаснио „да Јеванђеље не одбацује овај свет и не одбацује ништа од онога што је Бог створио“, а нашим подвигом и љубављу то треба да буде преображено. „Св. кнез Лазар се определио за веру а не за вечеру зато што је хтео да и вечера добије свој смисао, да вечера не буде клањање било чему што је од овога света, да не буде ништа вредније што је од овога света, од Христа“.

„Свети кнез Лазар био је хришћанин православни, православни Србин, јер је био Христов. Стога, вера јеванђељска, вера светолазаревска, сва је у парадоксу, будући да је љубав за многе системе вредности који нам се намећу, нешто што се одбацује, нешто што није корисно, нешто што није профитабилно, нешто што је сулудо и површно. То је оно што нам нуди овај свет“ рекао је Његова Светост. Св. Кнез је знао да све што имамо и јесмо „може постати вечно само ако смо у Христу“ наставио је Његова светост додајући да због тога што то знамо и јесмо „дошли пред свету Грачаницу“, „да се определимо за парадокс вере и љубави“ – да се сви спасу и имају место у нашем срцу.

„Позвани смо да будемо браћа са свима, и са Албанцима наравно пре свих, јер овде живимо са њима. И једне и друге Господ је створио, сви смо икона Божија. А сигуран сам да и они знају, уколико верују у Бога, једнога Бога, да и књиге у којим највећим делом верују, на исто позивају – позивају и подсећају на то да само у заједници можемо бити на путу Божијем“ истакао је Патријарх Порфирије.

Сви смо једни другима потребни, наставио је Свјатјејши, нико без никога не може и „важно је да то сами разумемо јер имамо то искуство у својој прошлости, да не дозволимо да нас други уче томе, да нас опомињу, да примењују своје методе којима хоће само да постигну да јесмо једни поред других а да они неретко остварују своје циљеве који нису у складу не само са нашим циљевима, него најчешће, што је најважније за нас, нису у складу са циљевима на које нас позива Јеванђеље, са циљевима за које се определио св. кнез Лазар, косовски мученици“, као и бројни светитељи који су „натопили

ову свету земљу и молитвом и постом и покајањем и праштањем и сваком врлином“.

Патријарх Порфирије је на крају беседе узнео молитву да нас долазећи овде „Господ увек благосиоља и сабира, да се увек враћамо себи из разних својих странпутица с молитвом на уснама и на срцу, с покајањем у души, са спремношћу да праштамо једни другима, са спремношћу да грлимо увек у Христу једни друге, са одлучношћу да пре свега једно и јединствено будемо међусобно“. Само тако се могу градити братства, пријатељства, јединство и заједница са другима. Једном речју, „да имамо љубави на шта нас подсећа и данашње јеванђеље“ – по чему ће нас свет и познати да смо Христови, истакао је Његова Светост.

Бладорећи свештенику Бориславу Петрићу из београдског храма св. Пророка Илије у насељу Миријево, у наставку са Вама делимо беседу Патријарх Порфирија у целини.

slovoljubve.com